

Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (otrā palāta)

2017. gada 27. septembrī *

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Intelektuālais īpašums – Regula (EK) Nr. 6/2002 – 20. panta 1. punkta c) apakšpunkts, 79. panta 1. punkts, kā arī 82., 83., 88. un 89. pants – Prasība attiecībā uz pārkāpumu – Ar Kopienas dizainparaugu piešķirto tiesību ierobežojumi – Jēdziens “citēšana” – Regula (EK) Nr. 44/2001 – 6. panta 1. punkts – Jurisdikcija attiecībā uz līdzatbildētāju, kura domicils atrodas ārpus tiesas atrašanās vietas dalībvalsts – Kopienas dizainparaugu tiesu jurisdikcijas teritoriālais tvērums – Regula (EK) Nr. 864/2007 – 8. panta 2. punkts – Prasījumiem izdot rīkojumus attiecībā uz sankcijām un citiem pasākumiem piemērojamais likums

Apvienotās lietas C-24/16 un C-25/16

par lūgumiem sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Oberlandesgericht Düsseldorf* (Federālās zemes Augstākā tiesa Diseldorfā, Vācija) iesniedza ar lēmumiem, kas pieņemti 2016. gada 7. janvārī un kas Tiesā reģistrēti 2016. gada 18. janvārī, tiesvedībās

Nintendo Co. Ltd

pret

BigBen Interactive GmbH,

BigBen Interactive GmbH.

TIESA (otrā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs M. Ilešičs [*M. Ilešič*] (referents), tiesneši – Tiesas priekšsēdētājs K. Lēnartss [*K. Lenaerts*], kas pilda otrās palātas tiesneša pienākumus, A. Prehala [*A. Prechal*], K. Toadere [*C. Toader*] un E. Jarašūns [*E. Jarašiūnas*],

ģenerālvokāts Ī. Bots [*Y. Bot*],

sekretārs R. Skjāno [*R. Schiano*], administrators,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2016. gada 7. decembra tiesas sēdi,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

- *Nintendo Co. Ltd* vārdā – *A. von Mühlendahl* un *H. Hartwig*, *Rechtsanwälte*,
- *BigBen Interactive GmbH* un *BigBen Interactive SA* vārdā – *W. Götz*, *C. Onken* un *C. Kurtz*, *Rechtsanwälte*,

* Tiesvedības valoda – vācu.

– Eiropas Komisijas vārdā – *T. Scharf* un *M. Wilderspin*, pārstāvji,
noklausījusies ģenerāladvokāta secinājumus 2017. gada 1. marta tiesas sēdē,
pasludina šo spriedumu.

Spriedums

- 1 Lūgumi sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt Padomes 2001. gada 12. decembra Regulas (EK) Nr. 6/2002 par Kopienas dizainparaugiem (OV 2002, L 3, 1. lpp.) 20. panta 1. punkta c) apakšpunktu, 79. panta 1. punktu, kā arī 82., 83., 88. un 89. pantu, Padomes 2000. gada 22. decembra Regulas (EK) Nr. 44/2001 par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās (OV 2001, L 12, 1. lpp.; labojums latviešu valodā – OV L 81, 29.03.2011., 18. lpp.) 6. panta 1. punktu, kā arī Eiropas Parlamenta un Padomes 2007. gada 11. jūlija Regulas (EK) Nr. 864/2007 par tiesību aktiem, kas piemērojami ārpusligumiskām saistībām (“Roma II”) (OV 2007, L 199, 40. lpp.), 8. panta 2. punktu un 15. pantu.
- 2 Šie lūgumi ir iesniegti tiesvedībā, kuru ietvaros *Nintendo Co. Ltd* (turpmāk tekstā – “*Nintendo*”), kas ir Japānā dibināta sabiedrība, vērsas pret *BigBen Interactive GmbH* (turpmāk tekstā – “*BigBen* Vācija”), kas ir Vācijā dibināta sabiedrība, un *BigBen Interactive SA* (turpmāk tekstā – “*BigBen* Francija”), kas ir Francijā dibināts sabiedrības *BigBen* Vācija meitasuzņēmums, ceļot prasības par pārkāpumu saistībā ar tiesību, kas *Nintendo* ir piešķirtas ar tās īpašumā esošiem dizainparaugiem, iespējamu pārkāpumu, ko ir pieļāvušas atbildētājas pamatlietā.

Savienības tiesības

Regula Nr. 44/2001

- 3 Ar Regulu Nr. 44/2001 attiecībā starp dalībvalstīm tika aizstāta 1968. gada 27. septembrī Briselē parakstītā Konvencija par jurisdikciju un spriedumu izpildi civillietās un komercietās (OV 1972, L 299, 32. lpp.; turpmāk tekstā – “*Briseles konvencija*”). Šī regula savukārt tika atcelta un aizstāta ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2012. gada 12. decembra Regulu (ES) Nr. 1215/2012 par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās (OV 2012, L 351, 1. lpp.), kas ir piemērojama no 2015. gada 10. janvāra. Pēdējās minētās regulas 66. panta attiecībā uz pārejas noteikumiem 1. punktā ir paredzēts, ka šo regulu “piemēro tikai tiesvedībā, kura uzsākta, publiskiem aktiem, kas oficiāli sastādīti vai reģistrēti, un tiesu izlīgumiem, kuri apstiprināti vai noslēgti 2015. gada 10. janvārī vai pēc tam”.
- 4 Regulas Nr. 44/2001 preambulas 11. apsvērumā ir paredzēts:
“Jurisdikcijas normām vajadzētu būt ļoti paredzamām, un tām būtu jābalstās uz principu, ka jurisdikcijas pamatā ir atbildētāja domicils, un jurisdikcijai vienmēr ir jābūt pieejamai ar šādu pamatojumu, izņemot dažās skaidri noteiktās situācijās, kurās tiesvedības priekšmets vai pušu autonomija garantē citu sasaistes faktoru. [...]”
- 5 Saskaņā ar šīs regulas 6. panta 1. punktu:
“Personu, kuras domicils ir kādā dalībvalstī, var arī iesūdzēt:
1) ja šī persona ir viens no vairākiem atbildētājiem – tās vietas tiesā, kurā kādam no atbildētājiem ir domicils, ja prasības ir tik cieši saistītas, ka ir lietderīgi tās izskatīt un izlemt kopā, lai izvairītos no riska, ka atsevišķā tiesvedībā tiek pieņemti nesavienojami spriedumi.”

- 6 Saskaņā ar minētās regulas 68. panta 2. punktu:

“Ciktāl šī regula attiecībās starp dalībvalstīm aizstāj Briseles konvencijas noteikumus, visas atsauces uz minēto konvenciju uzskata par atsaucēm uz šo regulu.”

Regula Nr. 6/2002

- 7 Regulas Nr. 6/2002 preambulas 6., 7. un 22., kā arī 29.–31. apsvērums ir izteikti šādā redakcijā:

„(6) [...] Iecerētās darbības mērķi, t.i., dizainparauga aizsardzību vienā teritorijā, kas aptver visas dalībvalstis, nevar pietiekami sasniegt dalībvalstu līmenī sakarā ar Kopienas dizainparauga un Kopienas dizainparauga iestādes izveides mērogu un sekām [...].

(7) Uzlabota rūpnieciskā dizainparauga aizsardzība ne tikai veicina atsevišķu modelētāju ieguldījumu [Savienības] pārākumā šajā jomā, bet arī sekmē jauninājumus, jaunu produktu izstrādi un investīcijas to ražošanā.

[..]

(22) Šo tiesību izpilde ir jāatstāj valstu tiesību aktu kompetencē. Tādēļ visās dalībvalstīs ir jāparedz dažas vienotas pamatsankcijas. Tām, neatkarīgi no izpildes piekritības, ir jāļauj pārtraukt nesankcionētās darbības.

[..]

(29) Ir būtiski, lai Kopienas dizainparauga piešķirtās tiesības tiktu efektīvi garantētas visā [Savienības teritorijā].

(30) Strīda izšķiršanas sistēmā, ciktāl iespējams, būtu jāizvairās no labvēlīgākās tiesas izvēles. Tādēļ ir jāizstrādā skaidri noteikumi attiecībā uz starptautisko piekritību.

(31) Šī regula neizslēdz iespēju piemērot tādiem dizainparaugiem, ko aizsargā Kopienas dizainparaugs, rūpnieciskā īpašuma likumus vai citus attiecīgos dalībvalstu tiesību aktus, piemēram, likumus, kas attiecas uz dizainparaugu aizsardzību, kura ir iegūta ar reģistrāciju, vai likumus, kas attiecas uz neregistrētiem dizainparaugiem, preču zīmēm, patentiem un funkcionāliem modeļiem, negodīgu konkurenci vai civiltiesisko atbildību.”

- 8 Šīs regulas 1. panta 3. punktā ir noteikts:

“Kopienas dizainparaugs ir vienveidīgs. Tam ir vienāds spēks visā [Eiropas Savienībā]. To reģistrē, nodod un atsauc, pieņem lēmumu par tā spēkā neesamību vai aizliedz tā izmantošanu tikai visā [Savienībā]. Ja vien šajā regulā nav paredzēts citādi, piemēro šo principu.”

- 9 Saskaņā ar minētās regulas 19. panta 1. punktu:

“Reģistrēts Kopienas dizainparaugs piešķir tā īpašniekam ekskluzīvas tiesības to izmantot un neļaut trešām personām to izmantot bez viņa piekrišanas. Minētā izmantošana attiecas, jo īpaši, uz tāda ražojuma, kurā dizainparaugs ir iekļauts vai kuram tas ir izmantots, izgatavošanu, piedāvāšanu, laišanu tirgū, importu, eksportu vai izmantošanu, vai šāda ražojuma glabāšanu šiem mērķiem.”

- 10 Regulas Nr. 6/2002 20. panta “Kopienas dizainparauga piešķirto tiesību ierobežojumi” 1. punktā ir noteikts:

“1. Kopienas dizainparauga piešķirtās tiesības neīsteno attiecībā uz:

- a) darbībām, ko veic privāti un nekomerciālos nolūkos;
- b) darbībām, ko veic eksperimentālos nolūkos;
- c) reproducēšanas darbību, ko veic citēšanas vai mācīšanas nolūkos, ja šādas darbības ir saderīgas ar godīgas tirdzniecības praksi un pārmērīgi netraucē dizainparauga normālu izmantošanu un ja tiek norādīts reproducēšanas avots.”

- 11 Šīs regulas 79. panta 1. punktā ir noteikts:

“Ja vien šajā regulā nav noteikts citādi, jautājumu izskatīšanai saistībā ar Kopienas dizainparaugiem un Kopienas dizainparaugu reģistrēšanas pieteikumiem, kā arī jautājumu izskatīšanai lietās, kuru pamatā ir Kopienas dizainparaugi un valstu dizainparaugi, kam ir vienlaicīga aizsardzība, piemēro [Briseles konvenciju].”

- 12 Saskaņā ar minētās regulas 79. panta 3. punktu jautājumu izskatīšanā attiecībā uz šīs regulas 81. pantā minētajām lietām un prasībām nepiemēro Briseles konvencijas 2. un 4. pantu, 5. panta 1. un 3.–5. punktu, 16. panta 4. punktu un 24. pantu. No šī 79. panta 3. punkta arī izriet, ka minētās konvencijas 17. un 18. pantu piemēro, ievērojot Regulas Nr. 6/2002 82. panta 4. punktā noteiktos ierobežojumus.

- 13 Šīs regulas 80. panta 1. punkts ir izteikts šādā redakcijā:

“Dalībvalstis savās teritorijās nosaka iespējami ierobežotu skaitu valstu pirmās un otrās instances tiesu (Kopienas dizainparaugu tiesas), kas veic šajā regulā noteiktās funkcijas.”

- 14 Šīs regulas 81. panta a) punktā ir noteikts:

“Kopienas dizainparaugu tiesām ir ekskluzīva piekritība šādos gadījumos:

- a) prasībām attiecībā uz Kopienas dizainparaugu tiesību pārkāpumiem un, ja tās atļauj valsts tiesību akti, prasībām attiecībā uz šādu pārkāpumu draudiem.”

- 15 Regulas Nr. 6/2002 82. pantā ir paredzēts:

“1. Ievērojot šīs regulas noteikumus un [Briseles konvencijas noteikumus], ko piemēro atbilstīgi 79. pantam, tiesvedību attiecībā uz 81. pantā minētajām prasībām uzsāk tās dalībvalsts tiesās, kurā ir atbildētāja dzīvesvieta vai reģistrācijas vieta, vai, ja tās nav nevienā dalībvalstī, tās dalībvalsts tiesās, kurā atrodas tā uzņēmums.

[..]

5. Tiesvedību attiecībā uz 81. panta a) un d) apakšpunktā minētajām prasībām var uzsākt arī tās dalībvalsts tiesās, kurā pārkāpums ir noticis vai draudējis notikt.”

- 16 Saskaņā ar šīs regulas 83. pantu:

“1. Kopienas dizainparaugu tiesai, kuras piekritība pamatota ar 82. panta 1., 2., 3. vai 4. punktu, ir piekritība attiecībā uz pārkāpumiem, kas ir notikuši vai draudējuši notikt jebkurā dalībvalstī.

2. Kopienas dizainparaugu tiesai, kuras piekritība pamatota ar 82. panta 5. punktu, ir piekritība attiecībā uz pārkāpumiem, kas ir notikuši vai draudējuši notikt tajā dalībvalstī, kurā tiesa atrodas.”

17 Minētās regulas 88. panta 2. un 3. punktā ir noteikts:

“2. Visos jautājumos, ko šī regula neaptver, Kopienas dizainparaugu tiesa piemēro valsts tiesību aktus, tostarp starptautiskās privāttiesības.

3. Ja vien šajā regulā nav paredzēts citādi, Kopienas dizainparaugu tiesa piemēro tos procesuālos noteikumus, kas attiecas uz tādām pašām prasībām saistībā ar valsts dizainparaugu tiesībām tajā dalībvalstī, kur šī tiesa atrodas.”

18 Regulas Nr. 6/2002 89. pantā ir paredzēts:

“1. Ja prasībā attiecībā uz pārkāpumu vai pārkāpuma draudiem Kopienas dizainparaug[u] tiesa konstatē, ka atbildētājs ir pārkāpis vai draudējis pārkāpt Kopienas dizainparauga tiesības, tā izdod šādus rīkojumus, ja vien nepastāv īpaši iemesli, lai to nedarītu:

- a) rīkojumu, ar kuru aizliedz atbildētājam turpināt darbības, ar ko ir pārkāptas Kopienas dizainparauga tiesības vai ir iespējams tās pārkāpt;
- b) rīkojumu konfiscēt pārkāpuma produktus;
- c) rīkojumu konfiscēt materiālus un darbarīkus [..];
- d) citus rīkojumus, ar kuriem uzliek citas apstākļiem atbilstīgas sankcijas, ko paredz tiesību akti un starptautiskās privāttiesības tajā dalībvalstī, kurā ir notikuši pārkāpumi vai bijuši pārkāpumu draudi.

2. Kopienas dizainparaugu tiesa veic visus pasākumus saskaņā ar valsts tiesību aktiem, lai nodrošinātu 1. punktā minēto rīkojumu izpildi.”

Regula Nr. 864/2007

19 Saskaņā ar Regulas Nr. 864/2007 preambulas 6., 7., 13., 14., 16. un 19. apsvērumu:

“(6) Iekšējā tirgus pareizai darbībai nolūkā veicināt tiesvedības iznākuma paredzamību, noteiktību attiecībā uz piemērojamiem tiesību aktiem un spriedumu brīvu apriti ir nepieciešams, lai dalībvalstu tiesību normu kolīzijas noteikumi norādītu uz vienas un tās pašas valsts tiesību aktiem neatkarīgi no tā, kuras valsts tiesā iesniegta prasība.

“(7) Regulas materiāltiesiskajai darbības jomai un noteikumiem vajadzētu būt saderīgiem ar [..] Regulu [..] Nr. 44/2001 [..] un instrumentiem, kuri reglamentē tiesību aktus, kas piemērojami līgumsaistībām.

[..]

(13) Vienoti noteikumi, kas piemērojami neatkarīgi no tā, kādu tiesību aktu piemērošanu tie paredz, ļauj novērst konkurences izkropļojumus starp [Savienības] tiesvedības dalībniekiem.

(14) Prasība pēc juridiskās noteiktības un nepieciešamība nodrošināt taisnīgumu individuālos gadījumos ir būtiski elementi tieslietu jomā. Šī regula paredz piesaistes faktorus, kas ir visatbilstīgākie šo mērķu sasniegšanai. Tādēļ šajā regulā paredzēts vispārējais noteikums, bet arī

īpaši noteikumi un, dažos gadījumos, “izņēmuma klauzula”, kas ļauj atkāpties no minētajiem noteikumiem, ja visi lietas apstākļi skaidri liecina, ka neatļautā darbība ir acīm redzami ciešāk saistīta ar kādu citu valsti. Tādējādi šis noteikumu kopums rada elastīgu tiesību normu kolīzijas noteikumu sistēmu. Tāpat tas ļauj tiesai, kurā iesniegta prasība, atbilstīgi izskatīt individuālas lietas.

[..]

- (16) Vienotiem noteikumiem būtu jāveicina tiesas nolēmumu paredzamība un jānodrošina saprātīgs līdzsvars starp tās personas interesēm, ko uzskata par atbildīgu, un tās personas interesēm, kam nodarīts kaitējums. Saistība ar valsti, kur radies tiešais kaitējums (*lex loci damni*), rada taisnīgu līdzsvaru starp tās personas interesēm, ko uzskata par atbildīgu, un tās personas interesēm, kam nodarīts kaitējums, kā arī atspoguļo mūsdienu pieeju civiltiesiskai atbildībai un to, kā attīstās atbildības neatkarīgi no vainas sistēmas.

[..]

- (19) Būtu jāparedz īpaši noteikumi attiecībā uz īpašām neatļautām darbībām, kad vispārējais noteikums neļauj panākt samērīgu līdzsvaru starp skartajām interesēm.”

- 20 Šīs regulas 4. panta 1. punktā ir noteikts:

“Ja vien šajā regulā nav paredzēts kas cits, tiesību akti, kas piemērojami ārpuslīgumiskām saistībām, kuras izriet no neatļautas darbības, ir tās valsts tiesību akti, kurā radies kaitējums, neatkarīgi no tā, kurā valstī iestājies notikums, kas radījis kaitējumu, un neatkarīgi no tā, kurā valstī vai kurās valstīs radušās netiešas minētā notikuma sekas.”

- 21 Minētās regulas 8. panta 1. un 2. punktā ir paredzēts:

“1. Tiesību akti, ko piemēro tādām ārpuslīgumiskām saistībām, kas izriet no intelektuālā īpašuma tiesību pārkāpumiem, ir tās valsts tiesību akti, kurā tiek prasīta aizsardzība.

2. Tiesību akti, ko piemēro vienoto Kopienas intelektuālā īpašuma tiesību pārkāpumu radītām ārpuslīgumiskām saistībām, ir tās valsts tiesību akti, kurā izdarīts pārkāpums – attiecībā uz visiem jautājumiem, ko nereglamentē attiecīgajos Kopienas instrumentos.”

- 22 Saskaņā ar minētās regulas 15. panta a), d) un g) punktu:

“Ārpuslīgumiskām saistībām piemērojamajos tiesību aktos saskaņā ar šo regulu konkrēti reglamentē:

- a) atbildības pamatu un apjomu, ietverot arī to personu noteikšanu, no kurām var prasīt atbildību par to veiktajām darbībām;

[..]

- d) saskaņā ar pilnvarām, ko tiesai piešķir tās procesuālās tiesību normas, – pasākumus, ko tiesa var veikt, lai novērstu vai izbeigtu aizskārumu vai kaitējumu vai lai nodrošinātu kompensāciju;

[..]

- g) atbildību par citu personu darbību.”

Pamatlieta un prejudiciālie jautājumi

- 23 *Nintendo* ir starptautiska sabiedrība, kas veic darbību videospēļu un videospēļu konsoļu, tostarp videospēļu konsoles *Wii* un ar to saistīto piederumu, ražošanas un pārdošanas jomā. Tai pieder vairāki reģistrēti Kopienas dizainparaugi attiecībā uz tādiem *Wii* piederumiem kā *Wii* tālvadības pults, *Wii* tālvadības pults piederums ar nosaukumu “Nunchuck”, kas ļauj citādi vadīt saderīgas spēles, savienotājs ar nosaukumu “Wii Motion Plus”, kas var tikt pieslēgts tālvadības pultij, kā arī *Balance Board* – piederums, kas ļauj spēlētājam vadīt spēli, pārnesot ķermeņa svaru.
- 24 *BigBen* Francija ražo tālvadības pultis un citus ar videospēļu konsoli *Wii* saderīgus piederumus un ar savas tīmekļa vietnes starpniecību pārdod tos tieši patērētājiem, kuri atrodas tostarp Francijā, Beļģijā un Luksemburgā, kā arī savam meitasuzņēmumam *BigBen* Vācija. Pēdējā minētā tostarp ar savas tīmekļa vietnes starpniecību pārdod *BigBen* Francija ražotās preces tālāk patērētājiem, kuri atrodas Vācijā un Austrijā.
- 25 No Tiesas rīcībā nodotajiem lietas materiāliem izriet, ka *BigBen* Vācija neveido savus preču uzkrājumus. Pasūtījumus, ko tā saņem no patērētājiem, tā nodod *BigBen* Francija. Tādējādi preču, ar kurām, iespējams, tiek izdarīts pārkāpums, piegāde tiek veikta no Francijas. Noteiktu citu preču, kuras *BigBen* Vācija un *BigBen* Francija pārdod, likumīgas tirdzniecības kontekstā, tostarp reklāmas vajadzībām, tās izmanto arī preču attēlus, kas atbilst *Nintendo* piederošajiem aizsargātajiem dizainparaugiem.
- 26 *Nintendo* uzskata, ka ar noteiktu *BigBen* Francija ražotu preču pārdošanu, ko veic *BigBen* Vācija un *BigBen* Francija, tiek pārkāptas tiesības, kuras tai izriet no tai piederošajiem reģistrētajiem dizainparaugiem. Tā arī uzskata, ka šīm divām sabiedrībām nevar tikt atzītas tiesības to komercdarbības vajadzībām izmantot preču attēlus, kas atbilst *Nintendo* aizsargātajiem dizainparaugiem. Tādējādi tā cēla *Landgericht Düsseldorf* (apgabaltiesa Diseldorfā, Vācija) prasības pret *BigBen* Vācija un *BigBen* Francija, lai tiktu konstatēts, ka tās ir pārkāpušas tiesības, kuras tai ir piešķirtas ar minētajiem dizainparaugiem.
- 27 Minētā tiesa atzina, ka pastāv *BigBen* Vācija un *BigBen* Francija pielauts reģistrētu *Nintendo* Kopienas dizainparaugu pārkāpums. Tomēr šī tiesa noraidīja prasības tiktāl, ciktāl tās attiecās uz atbildētāju pamatlietā veiktu šiem dizainparaugiem atbilstošu preču attēlu izmantošanu. Tādējādi minētā tiesa piesprieda *BigBen* Vācija pārtraukt minēto dizainparaugu izmantošanu Savienības teritorijā un arī, nenosakot teritoriālu ierobežojumu, apmierināja *Nintendo* saistītos prasījumus, kas ir vērsti uz to, lai tai tiktu paziņota dažāda informācija, norēķini un dokumenti, kas ir atbildētāju rīcībā, lai tiktu konstatēts pienākums atlīdzināt tai zaudējumus, uzdots iznīcināt un izņemt no aprites attiecīgās preces un publicēt spriedumu, kā arī atlīdzināt *Nintendo* radušos advokātu izdevumus (turpmāk tekstā – “saistītie prasījumi”).
- 28 Saistībā ar *BigBen* Francija *Landgericht Düsseldorf* (apgabaltiesa Diseldorfā) attiecībā uz to atzina savu starptautisko jurisdikciju un piesprieda tai pārtraukt attiecīgo aizsargāto dizainparaugu izmantošanu Savienības teritorijā. Attiecībā uz saistītajiem prasījumiem tā ierobežoja sava sprieduma piemērošanas jomu ar *BigBen* Francija darbību saistībā ar attiecīgajām precēm, kuras tā piegādā *BigBen* Vācija, nepieļaujot sava sprieduma piemērošanas jomas teritoriālo ierobežojumu. Par piemērojamām tiesībām tā atzina pārkāpuma izdarīšanas vietas tiesības un uzskatīja, ka šajā gadījumā runa ir par Vācijas tiesībām, Austrijas tiesībām un Francijas tiesībām.
- 29 Gan *Nintendo*, gan arī atbildētājas pamatlietā par šo spriedumu iesniedza apelācijas sūdzības *Oberlandesgericht Düsseldorf* (Federālās zemes Augstākā tiesa Diseldorfā).
- 30 Lai pamatotu savu sūdzību, *BigBen* Francija norāda, ka Vācijas tiesām neesot jurisdikcijas, lai attiecībā uz to izdotu rīkojumus, kuru piemērošanas joma ir visa Savienība, un uzskata, ka šādiem rīkojumiem varot būt tikai valsts teritoriālā piemērošanas joma. *Nintendo* savukārt apstrīd šādu rīkojumu

ierobežošanu tikai ar precēm, kas ietilpst starp atbildētājām pamatlietā pastāvošajā piegāžu ķēdē. *Nintendo* arī norāda, ka atbildētājām pamatlietā nevarot tikt atzītas tiesības to ekonomiskās darbības kontekstā un šo atbildētāju pašu preču pārdošanas nolūkā izmantot preču attēlus, kas atbilst reģistrētajiem *Nintendo* Kopienas dizainparaugiem, tai pat laikā atbildētājas pamatlietā uzskata, ka šāda izmantošana esot saderīga ar Regulu Nr. 6/2002. Turklāt *Nintendo* uzskata, ka – pretēji tam, ko ir nospriedusi *Landgericht Düsseldorf* (apgabaltiesa Diseldorfā), – tās prasījumiem attiecībā uz *BigBen* Vācija ir jāpiemēro Vācijas tiesības, bet tās prasījumiem attiecībā uz *BigBen* Francija – Francijas tiesības.

- 31 *Nintendo* tālād lūdz iesniedzējtiesu uzdot atbildētājām pamatlietā apturēt attiecīgo preču ražošanu, importu, eksportu, izmantošanu vai turēšanu šim nolūkam Savienībā un/vai tās preču atveidošanu vai pat minēto preču attēlu, kas atbilst *Nintendo* Kopienas dizainparaugiem, izmantošanu visā Savienības teritorijā. *Nintendo* prasījums attiecībā uz preču, ar kurām atbilstoši tās viedoklim tiek pārkāptas tai piederošo reģistrēto Kopienas dizainparaugu tiesības, ražošanas pārtraukšanu attiecas tikai uz *BigBen* Francija.
- 32 Turklāt *Nintendo* lūdz, lai tiktu apmierināti tās saistītie prasījumi.
- 33 Šajos apstākļos iesniedzējtiesa, pirmkārt, norāda, ka tās starptautiskā jurisdikcija saistībā ar prasījumiem attiecībā uz *BigBen* Francija izrietot no Regulas Nr. 6/2002 79. panta 1. punkta, lasot to kopsakarā ar Regulas Nr. 44/2001 6. panta 1. punktu, jo *Nintendo* prasījumi attiecībā uz *BigBen* Vācija un *BigBen* Francija, ievērojot, ka starp abām atbildētājām pamatlietā pastāv preču, ar kurām, iespējams, tiek izdarīts pārkāpums, piegāžu ķēde, ir saistīti. Tomēr, ņemot vērā argumentus, ko šajā tiesā ir izklāstījusi gan *Nintendo*, gan arī *BigBen* Francija, šai tiesai ir šaubas par to, ka *Landgericht Düsseldorf* (apgabaltiesa Diseldorfā) attiecībā uz *BigBen* Francija pasludinātā sprieduma piemērošanas joma, runājot par *Nintendo* prasījumiem, atbilst Regulas Nr. 44/2001 un Regulas Nr. 6/2002 noteikumiem.
- 34 Otrkārt, iesniedzējtiesa precizē, ka jautājums, vai un kādos apstākļos trešā persona drīkst likumīgi izmantot Kopienas dizainparaugam atbilstošu preces attēlu, lai reklamētu tās tirgojamās preces, kuras ir preču, kas atbilst šādam reģistrētam dizainparaugam, piederumi, līdz šim nav noskaidrots. Tātad ir nepieciešama jēdziena “citēšana” [ilustrēšana] Regulas Nr. 6/2002 20. panta 1. punkta c) apakšpunkta izpratnē interpretācija.
- 35 Treškārt, šai tiesai ir šaubas par *Nintendo* saistītajiem prasījumiem piemērojamajām tiesībām saistībā gan ar pirmo, gan arī ar otro atbildētāju pamatlietā, un šajā kontekstā tai rodas jautājums tostarp par Regulas Nr. 864/2007 8. panta 2. punkta piemērošanas jomu.
- 36 Šādos apstākļos *Oberlandesgericht Düsseldorf* (Federālās zemes Augstākā tiesa Diseldorfā) nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus, kas lietās C-24/16 un C-25/16 ir formulēti identiski:

- “1) Vai procesā, ar ko tiek īstenotas ar Kopienas dizainparaugu piešķirtas tiesības, dalībvalsts tiesa, kuras jurisdikcija attiecībā uz vienu atbildētāju izriet tikai no [Regulas Nr. 6/2002] 79. panta 1. punkta saistībā ar [Regulas Nr. 44/2001] 6. panta 1. punktu, jo šī citā dalībvalstī reģistrētā atbildētāja attiecīgajā dalībvalstī reģistrētai otrai atbildētājai ir piegādājusi preces, iespējams, pārkāpjot intelektuālā īpašuma tiesības, var izdot pirmajai minētajai atbildētājai adresētus rīkojumus, kuri ir spēkā visā Savienībā un ir plašāki nekā jurisdikciju pamatojošās piegādes attiecības?
- 2) Vai [Regula Nr. 6/2002], it īpaši tās 20. panta 1. punkta c) apakšpunkts, ir jāinterpretē tādējādi, ka trešā persona drīkst attēlot Kopienas dizainparaugu komerciāliem mērķiem, ja tā vēlas tirgot šā dizainparauga īpašnieka precēm – kuras ir atbilstīgas Kopienas dizainparaugam – paredzētus piederumus? Ja atbilde ir apstiprinoša, kādi kritēriji ir piemērojami?

- 3) Kā ir nosakāma vieta, “kurā izdarīts pārkāpums” [Regulas Nr. 864/2007] 8. panta 2. punkta izpratnē situācijās, kur pārkāpējs preces, attiecībā uz kurām ir pārkāptas ar Kopienas dizainparaugu piešķirtās tiesības,
- a) piedāvā tīmekļa vietnē un šī tīmekļa vietne ir paredzēta arī citām dalībvalstīm, nevis tikai dalībvalstij, kurā pārkāpējs ir reģistrēts,
 - b) liek pārvadāt uz citu dalībvalsti, kas nav tā reģistrācijas valsts?

Vai minētās regulas 15. panta a) un g) punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka šādi noteiktais likums ir piemērojams arī citu iesaistīto personu darbībām?”

- 37 Ar Tiesas priekšsēdētāja 2016. gada 1. februāra lēmumu lietas C-24/16 un C-25/16 rakstveida un mutvārdu procesā, kā arī galīgā sprieduma pasludināšanai tika apvienotas.

Par prejudiciālajiem jautājumiem

Par pirmo jautājumu

- 38 Ar savu pirmo jautājumu iesniedzējtiesa būtībā jautā, vai Regula Nr. 6/2002, lasot to kopsakarā ar Regulas Nr. 44/2001 6. panta 1. punktu, ir jāinterpretē tādējādi, ka apstākļos, kad Kopienas dizainparaugu tiesas, kas izskata prasību par pārkāpumu, starptautiskā jurisdikcija saistībā ar pirmo atbildētāju ir balstīta uz Regulas Nr. 6/2002 82. panta 1. punktu, bet saistībā ar otro atbildētāju, kas ir reģistrēts citā dalībvalstī, – uz šī 6. panta 1. punktu, lasot to kopsakarā ar Regulas Nr. 6/2002 79. panta 1. punktu, jo šis otrais atbildētājs ražo un piegādā pirmajam atbildētājam preces, ko pēdējais minētais pārdod, šī tiesa pēc prasītāja lūguma var izdot rīkojumus attiecībā uz otro atbildētāju par Regulas Nr. 6/2002 89. panta 1. punktā un 88. panta 2. punktā paredzētajiem pasākumiem, kuri attiecas arī uz šī otrā atbildētāja rīcību, kas nav saistīta ar minēto piegāžu ķēdi un kuras apjoms attiecīgajā gadījumā skar visu Savienības teritoriju.
- 39 Šajā ziņā ir jānorāda, ka saskaņā ar Regulas Nr. 6/2002 82. pantu, neskarot piemērojamās minētās regulas un Briseles konvencijas noteikumus, ievērojot, ka atsauce uz šo konvenciju saskaņā ar Regulas Nr. 44/2001 68. panta 2. punktu ir saprotama kā atsauce uz šo regulu, Regulas Nr. 6/2002 80. panta 1. punktā paredzētā Kopienas preču zīmju tiesu jurisdikcija izskatīt minētās regulas 81. pantā minētās prasības izriet no šajā regulā tieši paredzētajām normām (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2017. gada 13. jūlijs, *Bayerische Motoren Werke*, C-433/16, EU:C:2017:550, 39. punkts).
- 40 Šajā 82. panta 1. punktā ir noteikts, ka šīs prasības pamatā ietilpst dalībvalsts, kuras teritorijā atrodas atbildētāja domicils, vai, ja atbildētājam nav domicila nevienā dalībvalstī, tās dalībvalsts, kuras teritorijā atrodas tā uzņēmums, tiesu starptautiskā jurisdikcija.
- 41 Minētā 82. panta 5. punktā it īpaši ir paredzēta alternatīva jurisdikcija par labu tās dalībvalsts Kopienas dizainparaugu tiesām, kuras teritorijā pārkāpums ir noticis vai draud notikt.
- 42 Šie jurisdikcijas noteikumi attiecībā pret Regulā Nr. 44/2001 paredzētajām normām ir *lex specialis* (spriedums, 2017. gada 13. jūlijs, *Bayerische Motoren Werke*, C-433/16, EU:C:2017:550, 39. punkts).
- 43 Atbilstoši Regulas Nr. 6/2002 79. panta 1. punktam, ja vien šajā regulā nav noteikts citādi, procesiem attiecībā uz Kopienas dizainparaugiem ir piemērojami Regulas Nr. 44/2001 noteikumi. Šajā ziņā šī 79. panta 3. punktā ir uzskaitītas Regulas Nr. 44/2001 normas, kas nav piemērojamas attiecībā uz procesiem, kuri izriet no Regulas Nr. 6/2002 81. pantā minētajām prasībām.

- 44 Regulas Nr. 44/2001 6. panta 1. punkts nav iekļauts minētajā 79. panta 3. punktā uzskaitīto tiesību normu skaitā. Turklāt *lex specialis*, ko veido šī sprieduma 40. un 41. punktā atgādinātie Regula Nr. 6/2002 paredzētie noteikumi, neietver papildu precizējumus attiecībā uz minētā 6. panta 1. punkta piemērošanas nosacījumiem. Ņemot vērā šo faktu, tādai Kopienas dizainparaugu tiesai kā iesniedzējtiesai, kas izskata pamatlietas, saskaņā ar šo tiesību normu un gadījumā, ja tajā paredzētie nosacījumi ir izpildīti, var būt jurisdikcija izskatīt prasību, kas ir celta pret atbildētāju, kuram dalībvalstī, kurā atrodas šī tiesa, nav domicila.
- 45 Lai piemērotu Regulas Nr. 44/2001 6. panta 1. punktu, ir jāpārbauda, vai dažādās prasības, kuras ir cēlis viens un tas pats prasītājs pret dažādiem atbildētājiem, savā starpā ir tā saistītas, ka tās ir lietderīgi izskatīt kopā, lai novērstu nesavienojamu spriedumu risku, ko radītu atsevišķas tiesvedības. Lai nolēmumi būtu uzskatāmi par nesavienojamiem, nepietiek ar to, ka pastāvētu atšķirības tiesvedību iznākumā, bet šīm atšķirībām ir jāpastāv vienas un tās pašas faktiskās un tiesiskās situācijas ietvaros (spriedums, 2015. gada 21. maijs, *CDC Hydrogen Peroxide*, C-352/13, EU:C:2015:335, 20. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 46 Saistībā ar pēdējo minēto apstākli no Tiesas judikatūras patentu jomā izriet, ka, ja dažādu līgumslēdzēju valstu vairākās tiesās ir celtas prasības sakarā ar Eiropas patenta, kas izsniegts katrā no šīm valstīm, pārkāpumu, kuras ir celtas pret atbildētājiem ar domicilu šajās valstīs par darbībām, kas, kā tiek apgalvots, ir izdarītas to teritorijā, iespējamās atšķirības starp spriedumiem, kurus pieņēmušas attiecīgās tiesas, neietilpst vienas un tās pašas tiesiskās situācijas ietvaros, jo ikviena prasība par Eiropas patenta pārkāpumu ir jāizvērtē, ņemot vērā spēkā esošo valsts tiesisko regulējumu katrā no valstīm, attiecībā uz kurām tas ir izsniegts. Tātad iespējamie atšķirīgie spriedumi nevar tikt uzskatīti par savstarpēji pretrunīgiem (spriedums, 2006. gada 13. jūlijs, *Roche Nederland u.c.*, C-539/03, EU:C:2006:458, 30.–32. punkts).
- 47 Tiesvedībā Tiesā atbildētājas pamatlietā, atsaucoties uz šo judikatūru, tostarp ir norādījušas, ka daži no prasītājas pamatlietā izteiktajiem prasījumiem, kas ir vērsti uz atbildētājām veicamu informācijas, rēķinu un dokumentu iesniegšanu, pienākuma atlīdzināt zaudējumus konstatēšanu, attiecīgo preču iznīcināšanu un izņemšanu no aprites, advokātu izdevumu atlīdzināšanu un sprieduma publicēšanu, esot atkarīgi no tiesas, kurai ir jurisdikcija, valsts tiesību piemērošanas un tātad uz tiem nevarot attiekties viena un tā pati tiesiskā situācija. Kā ģenerāladvokāts ir norādījis savu secinājumu 45.–52. punktā, šādi prasījumi ir minēti vai nu Regulas Nr. 6/2002 89. panta 1. punkta d) apakšpunktā, vai arī Regulas Nr. 6/2002 88. panta 2. punktā un katrā no šīm tiesību normām ir norādīts uz valsts tiesībām. No tā izriet, ka šie prasījumi nav autonomi regulēti Regulā Nr. 6/2002, bet uz tiem attiecas piemērojamās valsts tiesības (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2014. gada 13. februāris, *H. Gautzsch Großhandel*, C-479/12, EU:C:2014:75, 52.–54. punkts).
- 48 Tomēr iesniedzējtiesa uzskata, ka nosacījums par vienas un tās pašas tiesiskās situācijas esamību pamatlietā esot izpildīts, jo *Nintendo* šajā tiesā pret divām atbildētājām pamatlietās celtās prasības, ievērojot it īpaši ar Kopienas dizainparaugu piešķirto tiesību vienoto raksturu, kā arī līdzekļu, kas ļauj panākt intelektuālā īpašuma tiesību ievērošanu, daļēju saskaņošanu, kura ir veikta ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 29. aprīļa Direktīvu 2004/48/EK par intelektuālā īpašuma tiesību piemērošanu (OV 2004, L 157, 45. lpp., un labojums – OV 2004, L 195, 16. lpp.), faktiski iekļaujoties vienā un tajā pašā tiesiskajā situācijā.
- 49 Šajā ziņā ir jānorāda, ka ekskluzīvo tiesību izmantot Kopienas dizainparaugu un aizliegt trešajām personām ikvienu neatļautu dizainparauga izmantošanu īpašnieks, ceļot prasību par pārkāpumu, vēlas aizsargāt šīs tam piederošās tiesības, kuras ir paredzētas Regulas Nr. 6/2002 19. pantā. Tā kā šīs tiesības rada tādas pašas sekas visā Savienības teritorijā, apstāklim, ka daži no rīkojumiem, ko var izdot tiesa, kurai ir jurisdikcija, lai nodrošinātu šo tiesību ievērošanu, ir atkarīgi no valsts tiesību normām, saistībā ar vienas un tās pašas tiesiskās situācijas esamību Regulas Nr. 44/2001 6. panta 1. punkta piemērošanas vajadzībām nav nozīmes.

- 50 Runājot par nosacījumu attiecībā uz vienu un to pašu faktisko situāciju, no lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu izriet, ka iesniedzējtiesa pamatojas uz pieņēmumu, ka fakts, ka pastāv preču, ar kurām, iespējams, tiek izdarīts pārkāpums, piegādes, pirmkārt, no *BigBen* Francija par labu *BigBen* Vācija un, otrkārt, no pēdējās minētās tās klientiem, ļauj uzskatīt, ka šis nosacījums ir izpildīts. Tomēr tai rodas jautājums, vai rīkojumi, kuru izdošanu prasa prasītāja pamatlietā, var attiekties tikai uz tām pašām piegādēm, uz kurām ir balstīta tās jurisdikcija, vai arī tie var attiekties turklāt uz citām piegādēm, tādām kā tās, ko viena pati veic *BigBen* Francija.
- 51 Ņemot vērā pamatlietu apstākļus, kur viena no atbildētājām pamatlietā ir mātesuzņēmums, bet otra – tās meitasuzņēmums, kurām prasītāja pamatlietā piedēvē līdzīgas vai pat identiskas pārkāpuma darbības, kas apdraud tos pašus aizsargātos dizainparaugus un kas attiecas uz identiskām precēm, ar kurām, iespējams, tiek izdarīts pārkāpums, kuras mātesuzņēmums ražo un uz sava rēķina pārdod noteiktās dalībvalstīs, pārdodams tās arī savam meitasuzņēmumam, lai tas tās tirgotu citās dalībvalstīs, ir jāatgādina, ka Tiesa jau ir uzskatījusi, ka gadījums, kad sabiedrības, kas ir atbildētājas, ietilpst vienā uzņēmumu grupā un rīkojas identiski vai līdzīgi atbilstoši kopējai nostājai, kuru būtu izstrādājusi tikai viena no tām, ir uzskatāms par tādu, kas veido vienu un to pašu faktisko situāciju (skat. tostarp spriedumu, 2006. gada 13. jūlijs, *Roche Nederland* u.c., C-539/03, EU:C:2006:458, 34. punkts).
- 52 Tādējādi un ņemot vērā ar Regulas Nr. 44/2001 6. panta 1. punktu sasniedzamo mērķi, kas it īpaši ir vērsts uz to, lai novērstu nesavienojamu spriedumu risku, vienas un tās pašas faktiskās situācijas esamība šādos apstākļos, ja tie ir pierādīti, bet tas ir jāpārbauda iesniedzējtiesai, un ja ir sniegts attiecīgs lūgums, ietver visas dažādu atbildētāju darbības, tostarp mātesuzņēmuma uz sava rēķina veiktās piegādes, un nav ierobežota ar atsevišķiem darbību aspektiem vai elementiem.
- 53 Saistībā ar rīkojumu attiecībā uz prasītājas pamatlietā sakarā ar katrai no atbildētājām pamatlietās norādāmajām sankcijām un citiem pasākumiem teritoriālo piemērošanas jomu ir jāatzīmē, ka Tiesa jau ir nospriedusi, ka aizlieguma turpināt darbības, kas rada Kopienas preču zīmes pārkāpumu vai pārkāpuma draudus Padomes 1993. gada 20. decembra Regulas (EK) Nr. 40/94 par Kopienas preču zīmi (OV 1994, L 11, 1. lpp.), kurā grozījumi ir izdarīti ar Padomes 1994. gada 22. decembra Regulu (EK) Nr. 3288/94 (OV 1994, L 349, 83. lpp.; turpmāk tekstā – “Regula Nr. 40/94”), 98. panta 1. punkta izpratnē, teritoriālo piemērošanas jomu nosaka gan šo aizliegumu noteikušās Kopienas preču zīmju tiesas teritoriālā jurisdikcija, gan Kopienas preču zīmes, kurai ar pārkāpumu vai pārkāpuma draudiem ir nodarīts kaitējums, īpašnieka ekskluzīvo tiesību teritoriālais apjoms, kāds šis apjoms izriet no Regulas Nr. 40/94 (spriedums, 2011. gada 12. aprīlis, *DHL Express France*, C-235/09, EU:C:2011:238, 33. punkts).
- 54 Šis risinājums ir tieši piemērojams aizlieguma turpināt darbības, kas rada Kopienas dizainparaugu pārkāpumu vai pārkāpuma draudus un kas autonomi regulēta Regulas Nr. 6/2002 89. panta 1. punkta a) apakšpunktā, teritoriālās piemērošanas jomas analīzei, ievērojot to Regulas Nr. 40/94 un Regulas Nr. 6/2002 noteikumu līdzību, kuros attiecīgi regulēta tiesību, kas piešķirtas ar Kopienas preču zīmi, un tiesību, kas piešķirtas ar Kopienas dizainparaugu, aizsardzība tiesā.
- 55 Cita pieeja nebūtu pieļaujama saistībā arī ar to rīkojumu teritoriālās piemērošanas jomas noteikšanu, ko Kopienas dizainparaugu tiesa ir izdevusi sakarā ar lūgumiem, kuri attiecas uz citām sankcijām un pasākumiem, tādiem kā tie, ko pamatlietā ir lūgusi piemērot *Nintendo* un kas netiek regulēti autonomi ar Regulu Nr. 6/2002.
- 56 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka Regula Nr. 6/2002 ir vērsta uz tās preambulas 29. apsvērumā atgādināto mērķi nodrošināt ar Kopienas dizainparaugu piešķirto tiesību efektīvu aizsardzību visā Savienības teritorijā. Šis mērķis, ievērojot, kā izriet no šīs regulas 1. panta 3. punkta, šādu dizainparaugu vienoto raksturu un apstākli, ka tiem ir vienāds spēks visā Savienībā, ir ļoti būtisks. Ar Regulu Nr. 6/2002 ieviestajā minēto tiesību aizsardzības sistēmā minētais mērķis tiek sasniegts, pirmkārt, ar dažām vienveidīgām sankcijām, kas ir autonomi paredzētas šajā regulā, un, otrkārt, ar citām sankcijām un pasākumiem, kas ir atstājamas valsts likumdevēja ziņā.

- 57 Lai gan minētās regulas preambulas 22. apsvērumā ir skaidri atzīta vienotu sankciju, kas neatkarīgi no izpildes jurisdikcijas ir vērstas uz nesankcionētu darbību pārtraukšanu, nozīme, tomēr šajā apsvērumā, lasot to kopsakarā ar šīs regulas preambulas 29. apsvērumu, ir atzīts, ka valsts tiesībās paredzēti pasākumi vienlīdz dod ieguldījumu šī mērķa sasniegšanā.
- 58 Tātad rīkojumu par sankcijām un citiem pasākumiem, kuru izdošanu *Nintendo* lūdz pamatlietā, teritoriālā piemērošanas joma ir jāizskata, ņemot vērā šī sprieduma 53. punktā atgādinātos kritērijus.
- 59 Pirmkārt, kas attiecas uz Kopienas dizainparauga īpašnieka tiesību, kas ir piešķirtas saskaņā ar Regulu Nr. 6/2002, teritoriālo piemērošanas jomu, šīs tiesības principā aptver visu Savienības teritoriju, kurā dizainparaugiem ir vienota aizsardzība un kurā tie ir spēkā (skat. pēc analogijas spriedumu, 2011. gada 12. aprīlis, *DHL Express France*, C-235/09, EU:C:2011:238, 39. punkts).
- 60 Saskaņā ar šīs regulas 1. panta 3. punktu Kopienas dizainparaugam ir vienots raksturs un tam ir vienāds spēks visā Savienībā. Saskaņā ar šo tiesību normu to reģistrē, nodod un atsauc, pieņem lēmumu par tā spēkā neesamību vai aizliedz tā izmantošanu tikai visā Savienībā, turklāt šis princips ir piemērojams, ja vien šajā regulā nav paredzēts citādi.
- 61 Otrkārt, saistībā ar Kopienas dizainparaugu tiesas, kāda ir iesaistīta pamatlietā un kura izskata prasību par pārkāpumu Regulas Nr. 6/2002 81. panta a) punkta izpratnē, jurisdikcijas teritoriālo tvērumu gadījumā, kad tās jurisdikcija saistībā ar vienu no atbildētājiem ir balstīta uz Regulas Nr. 6/2002 82. panta 1. punktu, bet pret otru atbildētāju, kuram nav domicila minētās tiesas dalībvalstī, tajā likumīgi ir celta prasība atbilstoši Regulas Nr. 44/2001 6. panta 1. punktam, lasot to kopsakarā ar Regulas Nr. 6/2002 79. panta 1. punktu, ir jānorāda, ka Regulas Nr. 6/2002 83. pantā autonomi ir regulēti Kopienas dizainparaugu tiesas jurisdikcijas tvērumi lietās par pārkāpumiem un tā 1. punktā ir precizēts, ka tiesai, kuras jurisdikcija ir pamatota ar šīs regulas 82. panta 1., 2., 3. vai 4. punktu, ir jurisdikcija attiecībā uz tāda pārkāpuma faktiem, kas ir noticis vai draudējis notikt jebkuras dalībvalsts teritorijā.
- 62 Turpretim minētā 83. panta 2. punktā ir paredzēts, ka Kopienas dizainparaugu tiesai, kuras jurisdikcija ir pamatota ar šīs regulas 82. panta 5. punktu, ir jurisdikcija attiecībā tikai uz tāda pārkāpuma faktiem, kas ir noticis vai draudējis notikt tajā dalībvalstī, kurā tiesa atrodas.
- 63 Regulā Nr. 6/2002 nav tieši paredzēts, kādam ir jābūt Kopienas dizainparaugu tiesas jurisdikcijas teritoriālajam tvērumam tādā situācijā, kāda ir aprakstīta šī sprieduma 61. punktā. Tomēr nedz no Regulas Nr. 44/2001 6. panta 1. punkta nosaukuma, nedz arī no ar to saistītās Tiesas judikatūras neizriet, ka tiesu, kurās ir likumīgi celta prasība atbilstoši minētajam 6. panta 1. punktam, teritoriālā jurisdikcija pēc tam būtu ierobežojama attiecībā uz atbildētāju, kuram nav domicila tiesas atrašanās vietas dalībvalstī.
- 64 Tātad ir jānorāda, ka, ievērojot šī sprieduma 61. punktā atgādinātos nosacījumus, Kopienas dizainparaugu tiesas, kurā ir celta prasība par pārkāpumu Regulas Nr. 6/2002 81. panta a) punkta izpratnē, teritoriālā jurisdikcija attiecas uz visu Savienības teritoriju arī saistībā ar atbildētāju, kuram nav domicila tiesas atrašanās vietas dalībvalstī.
- 65 Šāda interpretācija atbilst Regulas Nr. 6/2002 sistēmai un mērķiem. No vienas puses, saskaņā ar šīs regulas 83. pantu un kā ir atgādināts šī sprieduma 61. un 62. punktā, tikai tad, ja Kopienas dizainparaugu tiesas jurisdikcija ir balstīta uz minētās regulas 82. panta 5. punktu, šāda tiesas jurisdikcija ir ierobežota ar tāda pārkāpuma faktiem, kas ir noticis vai draudējis notikt minētās dalībvalsts teritorijā.

- 66 No otras puses, šāda interpretācija var nodrošināt Regulā Nr. 6/2002 paredzēto mērķi panākt reģistrētu Kopienas dizainparaugu efektīvu aizsardzību visā Savienības teritorijā (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2012. gada 16. februāris, *Celaya Emparanza y Galdos International*, C-488/10, EU:C:2012:88, 44. punkts).
- 67 No iepriekš minētā izriet, ka uz pirmo jautājumu ir jāatbild, ka Regula Nr. 6/2002, lasot to kopsakarā ar Regulas Nr. 44/2001 6. panta 1. punktu, ir jāinterpretē tādējādi, ka tādos apstākļos, kādi pastāv pamatlietā, kad Kopienas dizainparaugu tiesas, kas izskata prasību par pārkāpumu, starptautiskā jurisdikcija saistībā ar pirmo atbildētāju ir balstīta uz Regulas Nr. 6/2002 82. panta 1. punktu, bet saistībā ar otro atbildētāju, kas ir reģistrēts citā dalībvalstī, – uz šī 6. panta 1. punktu, lasot to kopsakarā ar Regulas Nr. 6/2002 79. panta 1. punktu, jo šis otrais atbildētājs ražo un piegādā pirmajam atbildētājam preces, ko pēdējais minētais pārdod, šī tiesa pēc prasītāja lūguma var izdot rīkojumus attiecībā uz otro atbildētāju par Regulas Nr. 6/2002 89. panta 1. punktā un 88. panta 2. punktā paredzētajiem pasākumiem, kuri attiecas arī uz šī otrā atbildētāja rīcību, kas nav saistīta ar minēto piegāžu ķēdi un kuras apjoms skar visu Savienības teritoriju.

Par otro jautājumu

- 68 Ar savu otro prejudiciālo jautājumu iesniedzējtiesa būtībā vēlas noskaidrot, vai Regulas Nr. 6/2002 20. panta 1. punkta c) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka trešā persona, kas, nesaņemot ar Kopienas dizainparaugu piešķirto tiesību īpašnieka piekrišanu, tostarp ar savas tīmekļa vietnes starpniecību izmanto šādiem dizainparaugiem atbilstošus preču attēlus, likumīgi tirgojot preces, kuras ir paredzēts izmantot kā tiesību, kas ir piešķirtas ar Kopienas dizainparaugiem, īpašniekam piederošu konkrētu preču piederumus, lai paskaidrotu vai ilustrētu šādi tirgojamo preču un minēto tiesību īpašnieka konkrēto preču kopīgu izmantošanu, veic reproducēšanas darbību “citēšanas” nolūkā minētā 20. panta 1. punkta c) apakšpunkta izpratnē, un apstiprinošās atbildes gadījumā – ar kādiem nosacījumiem šāda reproducēšanas darbība var tikt pieļauta.
- 69 Šajā ziņā vispirms ir jānorāda, ka Regulas Nr. 6/2002 20. panta 1. punkta c) apakšpunktā paredzētais ar Kopienas dizainparaugiem piešķirto tiesību ierobežojums ir piemērojams tad, ja šādu aizsargāto dizainparaugu izmantošana, ko trešā persona veic ilustratīvā nolūkā, ir to “reproducēšanas darbība”. Kopienas dizainparaugam atbilstošas preces divdimensiju attēlošana var būt šāda reproducēšanas darbība.
- 70 Turpmāk ir jāpārbauda, vai šāda reproducēšanas darbība ir veikta “citēšanas” nolūkā. Šajā ziņā Regulas Nr. 6/2002 20. panta 1. punkta c) apakšpunktā saistībā ar “citēšanas” jēdzienu nav iekļauta neviena atsauce uz dalībvalstu tiesībām. Gan no Savienības tiesību vienveidīgas piemērošanas prasībām, gan no vienlīdzības principa izriet, ka Savienības tiesību normas teksts, kurā nav iekļauta neviena tieša norāde uz dalībvalstu tiesībām, lai noteiktu tās jēgu un tvērumu, parasti visā Savienībā ir jāinterpretē autonomi un vienveidīgi, ņemot vērā ne vien šīs tiesību normas formulējumu, bet arī tās kontekstu un ar tiesisko regulējumu, kurā tā ietilpst, sasniedzamo mērķi (skat. tostarp spriedumus, 2014. gada 3. septembris, *Deckmyn* un *Vrijheidsfonds*, C-201/13, EU:C:2014:2132, 14. punkts, kā arī 2015. gada 10. decembris, *Lazar*, C-350/14, EU:C:2015:802, 21. punkts).
- 71 Runājot par Regulas Nr. 6/2002 20. panta 1. punkta c) apakšpunktā izmantoto formulējumu, no šīs tiesību normas dažādu valodu redakciju salīdzinošās pārbaudes izriet, ka tajās ir atrodamas atšķirības, jo, kā to ir atzīmējis arī ģenerālvokāts savu secinājumu 74. punktā, dažās no šīm redakcijām, proti, franču un holandiešu valodu redakcijās, ir izmantots jēdziens “illustration” [ilustrēšana], lai gan citās redakcijās ir norāde uz “citation” [citēšana] jēdzienu.
- 72 No pastāvīgās judikatūras izriet, ka vienas vai vairāku Savienības tiesību tekstu valodu redakciju burtiska interpretācija, izslēdzot citu valodu redakcijas, nedrīkst prevalēt, jo Savienības tiesību normu vienveidīga piemērošana prasa, lai tās tiktu interpretētas, ņemot vērā visu valodu redakcijas. Gadījumā,

ja Savienības tiesību akta teksts dažādu valodu redakcijās atšķiras, attiecīgā tiesību norma ir jāinterpretē atkarībā no tā tiesiskā regulējuma vispārējās struktūras un mērķa, kurā šī tiesību norma ietilpst (skat. tostarp spriedumus, 2014. gada 4. septembris, *Vnuk*, C-162/13, EU:C:2014:2146, 46. punkts un tajā minētā judikatūra, kā arī 2017. gada 26. aprīlis, *Popescu*, C-632/15, EU:C:2017:303, 35. punkts).

- 73 Saistībā ar Regulas Nr. 6/2002 mērķi ir jānorāda, ka saskaņā ar tās preambulas 6. un 7. apsvērumu tajā ir noteikta dizainparaugu aizsardzība vienotā teritorijā, kas aptver visas dalībvalstis, proti, uzlabota rūpnieciskā dizainparauga aizsardzība, kura tostarp sekmē jauninājumus, jaunu produktu izstrādi un investīcijas to ražošanā. Tiesa ir arī precizējusi, ka šīs regulas mērķis ir nodrošināt Kopienas dizainparaugu efektīvu aizsardzību (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2012. gada 16. februāris, *Celaya Emparanza y Galdos International*, C-488/10, EU:C:2012:88, 44. punkts).
- 74 Tādējādi tiesību normas, kas ierobežo šādu dizainparaugu īpašniekiem atbilstoši minētajai regulai piešķirtās tiesības, tādas kā tās 20. panta 1. punkta c) apakšpunkts, ir jāinterpretē šauri, tomēr nepieļaujot, ka ar šādu interpretāciju tiktu apdraudēta šādi noteiktā ierobežojuma lietderīgā iedarbība un netiktu ievērots tā mērķis (skat. pēc analogijas spriedumu, 2011. gada 1. decembris, *Painer*, C-145/10, EU:C:2011:798, 109. un 133. punkts).
- 75 Šajā ziņā ir jānorāda, ka Regulas Nr. 6/2002 20. panta 1. punkta a) apakšpunktā ir paredzēta ar Kopienas dizainparaugu piešķirto tiesību ierobežošana par labu darbībām, kas tiek veiktas privāti un nekomerciālos nolūkos. Tā kā šī 20. panta 1. punkta c) apakšpunktā paredzēta ar Kopienas dizainparaugu piešķirto tiesību ierobežošana atšķiras no tās, kas ir paredzēta minētajā a) apakšpunktā, ir uzskatāms, ka tajā minētajai reproducēšanas darbībai ir jābūt veiktai komercdarbības kontekstā.
- 76 Saistībā ar jēdziena “citēšana” Regulas Nr. 6/2002 20. panta 1. punkta c) apakšpunkta izpratnē tvērumu ir jānorāda, pirmkārt, ka šī tiesību norma ir vērsta uz ar Kopienas dizainparaugu piešķirto tiesību ierobežošanu par labu reproducēšanas darbībai, kura ir tās personas paskaidrojumu un komentāru pamats, kas vēlas pamatoties uz šo ierobežojumu. Otrkārt, ņemot vērā šī sprieduma 73. punktā minēto Regulas Nr. 6/2002 mērķi, liegt uzņēmumam, kas rada jaunas preces, kuras ir izstrādātas tā, lai tās būtu saderīgas ar pastāvošām precēm, kuras atbilst citam uzņēmumam piederošiem Kopienas dizainparaugiem, savu preču likumīgā tirdzniecībā izmantot pastāvošo preču attēlus, lai paskaidrotu vai ilustrētu šo divu preču kategoriju kopīgu izmantošanu, iespējams, nozīmētu aizkavēt inovācijas, un tā, kā ir norādījis arī ģenerālvokāts savu secinājumu 75. punktā, ir situācija, kuru ar minēto regulu ir paredzēts novērst.
- 77 Tādējādi trešā persona, kas likumīgi tirgo preces, kuras ir paredzēts izmantot kopā ar konkrētām Kopienas dizainparaugiem atbilstošām precēm, un kas attēlo šīs pēdējās minētās preces, lai paskaidrotu vai ilustrētu tās tirgojamo preču un aizsargātam dizainparaugam atbilstošas preces kopīgu izmantošanu, veic reproducēšanas darbību “citēšanas” nolūkā Regulas Nr. 6/2002 20. panta 1. punkta c) apakšpunkta izpratnē.
- 78 Saistībā ar iesniedzējtiesas jautājumiem attiecībā uz iespējai pamatoties uz šo ierobežojumu paredzētajiem nosacījumiem ir jāatgādina, ka no Regulas Nr. 6/2002 20. panta 1. punkta c) apakšpunkta izriet, ka minētais ierobežojums ir pakļauts trīs kumulatīvu nosacījumu ievērošanai, tas ir, reproducēšanas darbības saderīgumam ar godīgas tirdzniecības praksi, pārmērīgu šādas darbības rezultātā radītu traucējumu dizainparauga normālai izmantošanai neesamībai un reproducēšanas avota norādei.
- 79 Saistībā, pirmkārt, ar nosacījumu attiecībā uz ilustratīvā nolūkā veiktas reproducēšanas darbības saderīgumu ar godīgas tirdzniecības praksi Tiesa jau ir interpretējusi jēdzienu “godīga prakse rūpnieciskās vai komerciālās lietās” it īpaši Padomes 1988. gada 21. decembra Pirmās direktīvas 89/104/EEK, ar ko tuvinā dalībvalstu tiesību aktus attiecībā uz preču zīmēm (OV 1989, L 40, 1. lpp.), 6. panta 1. punkta c) apakšpunkta izpratnē tādējādi, ka ar to ir izteikts pienākums rīkoties taisnīgi pret preču zīmes īpašnieka legītimajām interesēm (spriedums, 2005. gada 17. marts,

Gillette Company un *Gillette Group Finland*, C-228/03, EU:C:2005:177, 41. punkts un tajā minētā judikatūra). Šī judikatūra *mutatis mutandis* ir piemērojama, lai interpretētu “godīgas tirdzniecības prakses” jēdzienu Regulas Nr. 6/2002 20. panta 1. punkta c) apakšpunkta izpratnē.

- 80 Tādējādi aizsargātu dizainparaugu reproducēšanas darbība, kas tiek veikta citēšanas vai mācīšanas nolūkos, neatbilst godīgas tirdzniecības praksei minētās tiesību normas izpratnē, ja tā ir veikta tādā veidā, ka var radīt iespaidu, ka pastāv komerciāla saikne starp trešo personu un ar minētajiem dizainparaugiem piešķirto tiesību īpašnieku, vai ja trešā persona, kas vēlas pamatoties uz šajā tiesību normā paredzēto ierobežojumu, tirgojot preces, kas tiek izmantotas kopā ar aizsargātajiem dizainparaugiem atbilstošām precēm, pārkāpj aizsargāta dizainparauga īpašniekam ar Regulas Nr. 6/2002 19. pantu piešķirtās tiesības, vai ja šī trešā persona gūst netaisnīgu labumu no minētā īpašnieka komerciālās reputācijas (skat. pēc analogijas spriedumu, 2005. gada 17. marts, *Gillette Company* un *Gillette Group Finland*, C-228/03, EU:C:2005:177, 42., 43., 45., 47., kā arī 48. punkts).
- 81 Valsts tiesai ir jāpārbauda, vai ir ievērots nosacījums par ilustratīvā nolūkā veiktās reproducēšanas darbības saderīgumu ar godīgas tirdzniecības praksi, šajā ziņā ņemot vērā visus konkrētajā gadījumā nozīmīgos apstākļus, tostarp trešās personas tirgojamās preces vispārējo prezentēšanu.
- 82 Otrkārt, saistībā ar nosacījumu, ar kuru tiek prasīts, lai ilustratīvā nolūkā veiktā reproducēšanas darbība neradītu pārmērīgus traucējumus normālai Kopienas dizainparauga izmantošanai, ir jānorāda, ka šis nosacījums ir vērsts tostarp uz to, lai novērstu, ka ilustratīvā nolūkā veiktā reproducēšanas darbība negatīvi ietekmē ekonomiskās intereses, kas ar Kopienas dizainparaugiem piešķirto tiesību īpašniekam varētu izrietēt no minēto dizainparaugu normālas izmantošanas. Iesniedzējtiesa jau ir norādījusi, ka tā uzskata, ka šis otrais nosacījums pamatlietās ir izpildīts.
- 83 Saistībā, treškārt, ar pienākumu norādīt avotu ir jākonstatē, ka Regulas Nr. 6/2002 20. panta 1. punkta c) apakšpunktā nav precizēts veids, kādā ir veicama šī norāde. Kā ir konstatēts šī sprieduma 75. punktā, šī tiesību norma ir vērsta uz to, lai atļautu Kopienas dizainparaugu izmantošanu ilustratīvos vai mācīšanas nolūkos komercdarbības kontekstā, kā tas ir pamatlietā.
- 84 Šajos apstākļos, lai izpildītu nosacījumu attiecībā uz avota norādi, nozīme tostarp ir tam, lai šim nolūkam izvēlētais norādes veids ļautu samērā informētam, uzmanīgam un apdomīgam patērētājam viegli identificēt preces, kas atbilst Kopienas dizainparaugam, komerciālo izcelsmi.
- 85 Tomēr, tā kā avota norāde pamatlietās tiek veikta, pievienojot ar aizsargātajiem Kopienas dizainparaugiem piešķirto tiesību īpašniekam piederošu Savienības preču zīmi, iesniedzējtiesai vēl būs jānosaka, vai šāda norāde atbilst preču zīmju jomā pastāvošajam regulējumam.
- 86 Ņemot vērā visu iepriekš minēto, uz otro jautājumu ir jāatbild, ka Regulas Nr. 6/2002 20. panta 1. punkta c) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka trešā persona, kas, nesaņemot ar Kopienas dizainparaugu piešķirto tiesību īpašnieka piekrišanu, tostarp ar savas tīmekļa vietnes starpniecību, izmanto šādiem dizainparaugiem atbilstošus preču attēlus, likumīgi tirgojot preces, kuras ir paredzēts izmantot kā tiesību, kas ir piešķirtas ar Kopienas dizainparaugiem, īpašniekam piederošu konkrētu preču piederumus, lai paskaidrotu vai ilustrētu šādi tirgojamo preču un minēto tiesību īpašnieka konkrēto preču kopīgu izmantošanu, veic reproducēšanas darbību “citēšanas” nolūkā minētā 20. panta 1. punkta c) apakšpunkta izpratnē un šāda darbība atbilstoši šai tiesību normai ir atļauta tiklīdz, ciktāl ir ievēroti tajā paredzētie kumulatīvie nosacījumi, un tas ir jāpārbauda valsts tiesai.

Par trešo jautājumu

- 87 Ievadam ir jānorāda, pirmkārt, ka iesniedzējtiesa precizē, ka trešo jautājumu tā uzdod tikai gadījumā, ja tai būtu pamats konstatēt, ka *BigBen* Vācija un *BigBen* Francija ir pārkāpušas *Nintendo* ar Kopienas dizainparaugiem piešķirtās tiesības, jo, pirmkārt, tās ir izgatavojušas, piedāvājušas, laidušas tirgū,

eksportējušas, importējušas un glabājušas šiem mērķiem preces, kuras tās tirgo, vai, otrkārt, ir izmantojušas šiem dizainparaugiem atbilstošu preču attēlus to preču, ko tās piedāvā pārdošanai, tirdzniecības kontekstā.

- 88 Lai gan iesniedzējtiesa vēl nav spriedusi par ar Kopienas dizainparaugiem prasītājai pamatlietā piešķirto tiesību pārkāpuma esamību, pretēji tam, ko norāda Eiropas Komisija, nevar tikt uzskatīts, ka trešais uzdots jautājums šī iemesla dēļ ir nepieņemams. Tikai valsts tiesu, kas izskata lietu, kompetencē, ņemot vērā katras lietas īpatnības, ir novērtēt gan prejudiciālā nolēmuma nepieciešamību, lai tās varētu pasludināt savu spriedumu, gan jautājumu, kurus tās uzdod Tiesai, nozīmīgumu. Tādējādi šāda pārkāpuma konstatējums pamatlietā nav pilnībā hipotētisks (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2017. gada 4. maijs, *HanseYachts*, C-29/16, EU:C:2017:343, 24. punkts).
- 89 Otrkārt, ir jāprecizē, ka trešais jautājums attiecas tikai uz prasītājas pamatlietā izvirzītajām sankcijām un pasākumiem, kuri ir norādīti šī sprieduma 47. punktā un kuri Regulas Nr. 6/2002 89. panta 1. punkta a)–c) apakšpunktā nav regulēti autonomi.
- 90 Treškārt, šis jautājums ir balstīts uz pieņēmumu, ka tādai situācijai, kāda pastāv pamatlietā, ir piemērojams Regulas Nr. 864/2007 8. panta 2. punkts. Iesniedzējtiesai tādā veidā rodas jautājums par jēdziena “valsts [...], kurā izdarīts pārkāpums” šī 8. panta 2. punkta izpratnē interpretāciju tādos apstākļos, kādi pastāv pamatlietā, kuros uz katru atbildētāju pamatlietā tiek attiecināti dažādās Savienības dalībvalstīs izdarīti vairāki pārkāpuma akti. Tā arī jautā, vai saskaņā ar šo tiesību normu noteiktās tiesības atbilstoši Regulas Nr. 864/2007 15. pantam ir piemērojamas arī citu iesaistīto personu darbībām.
- 91 Šajā ziņā vispirms ir jānorāda, ka saskaņā ar Regulas Nr. 864/2007 8. panta 2. punkta formulējumu tiesību akti, kas piemērojami vienoto Kopienas intelektuālā īpašuma tiesību pārkāpuma radītām ārpusligumiskām saistībām, tiek noteikti, atsaucoties uz tās valsts tiesību aktiem, kurā izdarīts pārkāpums, – attiecībā uz visiem jautājumiem, kas nav reglamentēti attiecīgajos Kopienas instrumentos.
- 92 Protams, sankcijas un pasākumi, kuru piemērošana pamatlietās tiek lūgta pret atbildētājām pamatlietā un kuri ir trešā jautājuma priekšmets, ir iekļauti to sankciju un pasākumu sarakstā, kas ietilpst Regulas Nr. 6/2002 88. panta 2. punktā un 89. panta 1. punkta d) apakšpunktā (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2014. gada 13. februāris, *H. Gautzsch Großhandel*, C-479/12, EU:C:2014:75, 52.–54. punkts).
- 93 Tomēr šajās tiesību normās šīs sankcijas un pasākumi nav regulēti autonomi, bet, kā ir minēts šī sprieduma 47. un 89. punktā, ir ietverta atsauce uz dalībvalstu tiesībām, uz kurām tajās norādīts, ieskaitot starptautiskās privāttiesības. Tātad, ciktāl dalībvalstu starptautiskās privāttiesības, izņemot Dānijas Karalisti, attiecībā uz kolīziju normām civillietās un komercietās, kuras ir piemērojamas ārpusligumiskām saistībām, ieskaitot šādas saistības, kas izriet no vienoto Kopienas intelektuālā īpašuma tiesību pārkāpumiem, ir saskaņotas, pieņemot Regulu Nr. 864/2007 (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2016. gada 21. janvāris, *ERGO Insurance* un *Gjensidige Baltic*, C-359/14 un C-475/14, EU:C:2016:40, 37. punkts), šī atsauce, ciktāl tā attiecas uz starptautiskajām privāttiesībām, ir jāsaprot kā tāda, kas attiecas uz šīs regulas normām.
- 94 Kas attiecas uz jēdzienu “valsts [...], kurā izdarīts pārkāpums” Regulas Nr. 864/2007 8. panta 2. punkta izpratnē, tā kā šis jēdziens neietver nevienu atsauci uz dalībvalstu tiesībām, lai noteiktu tā nozīmi un piemērošanas jomu, tad saskaņā ar šī sprieduma 70. punktā atgādināto judikatūru šādas Savienības tiesību normas teksts parasti visā Savienībā ir jāinterpretē autonomi un vienveidīgi un šī interpretācija ir veicama, ņemot vērā tiesību normas kontekstu un ar tiesisko regulējuma, kurā tā ietilpst, sasniedzamo mērķi.

- 95 Šajā ziņā ir jānorāda, ka Regulas Nr. 864/2007 8. panta 2. punkta formulējums tā franču valodas redakcijā norāda uz tās valsts tiesībām, kurā “il a été porté atteinte à ce droit” [ir pārkāptas tiesības]. Šāds formulējums neļauj noteikt, vai šis jēdziens ietver aktīvu pārkāpuma izdarītāja rīcību šādi noteiktajā valstī, izslēdzot vietu, kurā ir radušās šī pārkāpuma sekas. Turpretim minētās tiesību normas citu valodu redakcijas, tādas kā spāņu, vācu, itāļu, lietuviešu, holandiešu, portugāļu, slovēņu un zviedru valodu redakcijas, šajā ziņā ir skaidrākas, jo tajās ir norādīts uz tās valsts tiesībām, “kurā ir izdarīts pārkāpums”. Līdzīgi tas ir angļu valodas redakcijas gadījumā, kurā ir norādīts uz tās valsts tiesībām, “kurā ir izdarīta pārkāpuma darbība”.
- 96 Saistībā ar vispārējo sistēmu un kontekstu, kurā iekļaujas Regulas Nr. 864/2007 8. panta 2. punkts, no minētās regulas preambulas 16. apsvēruma izriet, ka vienotiem noteikumiem būtu jāveicina tiesas nolēmumu paredzamība un jānodrošina saprātīgs līdzsvars starp tās personas interesēm, kas tiek uzskatīta par atbildīgu, un tās personas interesēm, kam nodarīts kaitējums. Šajā ziņā minētajā regulā kā galvenais princips ir paredzēts *lex loci damni* noteikums, kas ir noteikts tās 4. panta 1. punktā un saskaņā ar kuru tiesību akti, kas piemērojami ārpuslīgumiskām saistībām, ir tās valsts tiesību akti, kurā radies kaitējums.
- 97 Kā izriet no Regulas Nr. 864/2007 preambulas 19. apsvēruma, Savienības likumdevējs tomēr ir atzinis, ka būtu jāparedz īpaši noteikumi attiecībā uz īpašām neatļautām darbībām, kad vispārējais noteikums neļauj panākt samērīgu līdzsvaru starp skartajām interesēm, un minētās regulas 8. panta 2. punkts veido šādu noteikumu ārpuslīgumisko saistību jomā, kuras izriet no vienoto intelektuālā īpašuma tiesību pārkāpumiem.
- 98 No minētā ir jāsecina, ka, ciktāl Regulas Nr. 864/2007 8. panta 2. punktā ir paredzēts īpašs piesaistes kritērijs, kas atšķiras no šīs regulas 4. panta 1. punktā paredzētā vispārējā principa *lex loci damni*, šis kritērijs attiecībā uz “valsts, kurā izdarīts pārkāpums” tiesībām ir jāsaprot kā tāds, kas atšķiras no šīs regulas 4. panta 1. punktā minētā tās valsts kritērija, “kurā radies kaitējums”. Tādējādi jēdziens “valsts, kurā izdarīts pārkāpums” šīs regulas 8. panta 2. punkta izpratnē ir jāinterpretē tādējādi, ka tas attiecas uz tās vietas valsti, kurā ir iestājies notikums, kas rada kaitējumu, tas ir, valsti, kuras teritorijā ir izdarīta pārkāpuma darbība.
- 99 Tomēr ir jānorāda, kā ģenerālvokāts būtībā ir norādījis savu secinājumu 64. punktā, ka strīdus par intelektuālā īpašuma tiesību pārkāpumiem raksturo īpaša sarežģītība. Bieži vien vienam atbildētājam tiek piedēvētas vairākas pārkāpuma darbības, kā rezultātā, ņemot vērā vietu, kurā ir iestājies notikums, kas rada kaitējumu, vairākas vietas var būt atbilstoši piesaistes punkti, lai noteiktu piemērojamās tiesības.
- 100 Pirmkārt, saskaņā ar Regulas Nr. 6/2002 19. panta 1. un 2. punktu, kā ir norādīts šī sprieduma 49. punktā, ar Kopienas dizainparaugu piešķirtās tiesības dod tā īpašniekam ekskluzīvas tiesības to izmantot un aizliegt trešajām personām to izmantot bez īpašnieka piekrišanas. Ar “izmantošanu” šīs tiesību normas izpratnē it īpaši ir jāsaprot ražojuma, kurā dizainparaugs ir iekļauts vai kuram tas ir piemērots, izgatavošanu, piedāvāšanu, laišanu tirgū, importu, eksportu vai izmantošanu, vai šāda ražojuma glabāšanu šiem mērķiem.
- 101 Otrkārt, tā kā vienotās intelektuālā īpašuma tiesības ir aizsargātas visā Savienības teritorijā, pārkāpuma darbības var tikt veiktas vairākās dalībvalstīs, kā rezultātā attiecīgajā Savienības instrumentā autonomi nenoregulētajiem jautājumiem piemērojamo materiālo tiesību noteikšana var nebūt paredzama.
- 102 Tiesa jau ir precizējusi, ka Regula Nr. 864/2007 saskaņā ar tās preambulas 6., 13., 14. un 16. apsvērumu ir vērsta uz to, lai nodrošinātu tiesvedības iznākuma paredzamību, tiesisko drošību attiecībā uz piemērojamajiem tiesību aktiem un vienotu šīs regulas piemērošanu visās dalībvalstīs (spriedums, 2011. gada 17. novembris, *Homawoo*, C-412/10, EU:C:2011:747, 34. punkts). Turklāt, kā izriet no Regulas Nr. 864/2007 preambulas 16. un 19. apsvēruma, Savienības likumdevējs, nosakot šajā regulā paredzētos piesaistes kritērijus, ir vēlējies noteikt saprātīgu līdzsvaru starp tās personas interesēm, kas

tiek uzskatīta par atbildīgu, un tās personas interesēm, kam nodarīts kaitējums. Tādējādi minētās regulas 8. panta 2. punktā paredzētais piesaistes kritērijs ir jāinterpretē, ņemot vērā iepriekš atgādinātos mērķus, kā arī jomas, kuras kontekstā to ir paredzēts piemērot, īpatnības.

- 103 Ņemot vērā šos mērķus, apstākļos, kad vienam atbildētājam tiek piedēvētas dažādas pārkāpuma darbības, kuras ir veiktas dažādās dalībvalstīs un kurām ir piemērojams “izmantošanas” jēdziens Regulas Nr. 6/2002 19. panta 1. punkta izpratnē, lai identificētu notikumu, kas rada kaitējumu, ir nevis jāatsaucas uz katru iespējama pārkāpuma darbību, bet ir visaptveroši jānovērtē minētā atbildētāja rīcība, lai noteiktu vietu, kurā ir veikta sākotnējā pārkāpuma darbība, kas ir rīcības, pret kuru tiek izvirzīti iebildumi, pamatā, vai kurā pastāv šādas darbības veikšanas risks.
- 104 Šāda interpretācija ļauj tiesai, kurā ir celta prasība, viegli identificēt piemērojamās tiesības, izmantojot vienotas piesaistes kritēriju, kas ir saistīts ar vietu, kurā ir veikta pārkāpuma darbība, kas ir pamats vienam atbildētājam piedēvējamām vairākām darbībām, vai kurā pastāv šādas darbības veikšanas risks, un tas atbilst šī sprieduma 102. punktā atgādinātajiem mērķiem. Šī interpretācija ļauj arī nodrošināt šādi noteikto tiesību paredzamību visiem ar Savienības intelektuālā īpašuma tiesību pārkāpumiem saistītu strīdu dalībniekiem.
- 105 Iesniedzējtiesa turklāt uzdod noteiktus jautājumus, kas ir vērsti uz to, lai noteiktu atbilstoši Regulas Nr. 864/2007 8. panta 2. punktam piemērojamās tiesības tādos apstākļos kā tie, kas pastāv pamatlietā.
- 106 Pirmais iesniedzējtiesas pieņēmums attiecas uz situāciju, kurā tirgus dalībniekam tiek iebilsts, ka tas, nesaņemot ar Kopienas dizainparaugiem piešķirto tiesību īpašnieka piekrišanu, ar savas tīmekļa vietnes starpniecību piedāvā pārdošanai preces, ar kurām, kā tiek apgalvots, tiek pārkāptas šīs tiesības, un šī tīmekļa vietne ir pieejama arī patērētājiem, kas atrodas citās dalībvalstīs, nevis tajā, kurā atrodas pārkāpuma izdarītājs.
- 107 Šajā ziņā ir jāprecizē, ka darbība, ar kuru tirgus dalībnieks, kas izmanto elektronisko tirdzniecību, savā vairākās dalībvalstīs esošiem patērētājiem paredzētajā tīmekļa vietnē piedāvā pārdošanai preces, neievērodams ar Kopienas dizainparaugiem piešķirtas tiesības, un šīs preces ir iespējams vizualizēt uz ekrāna un pasūtīt ar minētās vietnes palīdzību, ir šo preču pārdošanas piedāvājums. Šāds tirgus dalībnieks tādējādi izsaka piedāvājumu Regulas Nr. 6/2002 19. panta 1. punkta izpratnē un laiž tirgū preces, ar kurām, iespējams, tiek izdarīts pārkāpums, izmantojot savu tīmekļa vietni, un šādai rīcībai ir piemērojams “izmantošanas” jēdziens šīs tiesību normas izpratnē.
- 108 Šajos apstākļos ir jāsecina, ka notikums, kas rada kaitējumu, ir tirgus dalībnieka rīcība, piedāvājot pārdošanai preces, ar kurām, iespējams, tiek izdarīts pārkāpums, un it īpaši ievietojot tiešsaistē pārdošanas piedāvājumu savā tīmekļa vietnē. Tādējādi vieta, kurā ir iestājies notikums, kas rada kaitējumu Regulas Nr. 864/2007 8. panta 2. punkta izpratnē, ir vieta, kurā ir veikts šī tirgus dalībnieka pārdošanas piedāvājuma ieviešanas tiešsaistē tam piederošajā tīmekļa vietnē process.
- 109 Attiecībā uz otro iesniedzējtiesas pieņēmumu, ar kuru tā uzdod jautājumu par piemērojamajām tiesībām gadījumā, kad tirgus dalībnieks citā dalībvalstī, nevis tajā, kurā tas ir reģistrēts, ar uzņēmuma – trešās personas palīdzību liek transportēt preces, ar kurām, kā tiek apgalvots, tiek pārkāptas ar Kopienas dizainparaugu aizsargātas tiesības, ir jāuzsver, kā jau ir precizēts šī sprieduma 103. punktā, ka, lai identificētu notikumu, kas rada kaitējumu Regulas Nr. 864/2007 8. panta 2. punkta izpratnē, ir nevis jāatsaucas uz atbildētājam piedēvējamu katru individuālu pārkāpuma darbību, bet ir visaptveroši jānovērtē minētā atbildētāja rīcība, lai noteiktu vietu, kurā ir veikta sākotnējā pārkāpuma darbība, kas ir rīcības, pret kuru tiek izvirzīti iebildumi, pamatā, vai kurā pastāv šādas darbības veikšanas risks.

- 110 Visbeidzot, saistībā ar iesniedzējtiesas jautājumu attiecībā uz citu iesaistīto personu darbībām piemērojamajām tiesībām ir jākonstatē, ka iesniedzējtiesa nav izklāstījusi iemeslus, kuru dēļ tai ir radies jautājums par Regulas Nr. 864/2007 15. panta interpretāciju un kuri ļautu Tiesai lietderīgi atbildēt uz šo jautājumu, tādējādi saskaņā ar Tiesas Reglamenta 94. pantu tas ir uzskatāms par nepieņemamu.
- 111 Ņemot vērā visu iepriekš minēto, uz trešo jautājumu ir jāatbild, ka Regulas Nr. 864/2007 8. panta 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka jēdziens “valsts, kurā izdarīts pārkāpums” šīs tiesību normas izpratnē norāda uz tās vietas valsti, kurā ir iestājies notikums, kas rada kaitējumu. Apstākļos, kad vienam atbildētājam tiek piedēvētas dažādas pārkāpuma darbības, kuras ir veiktas dažādās dalībvalstīs, – lai identificētu notikumu, kas rada kaitējumu, ir nevis jāatsaucas uz katru iespējamā pārkāpuma darbību, bet ir visaptveroši jānovērtē minētā atbildētāja rīcība, lai noteiktu vietu, kurā ir veikta sākotnējā pārkāpuma darbība, kas ir rīcības, pret kuru tiek izvirzīti iebildumi, pamatā, vai kurā pastāv šādas darbības veikšanas risks.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 112 Attiecībā uz pamatlietas pusēm šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto pušu izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (otrā palāta) nospiež:

- 1) Padomes 2001. gada 12. decembra Regula (EK) Nr. 6/2002 par Kopienas dizainparaugiem, lasot to kopsakarā ar Padomes 2000. gada 22. decembra Regulas (EK) Nr. 44/2001 par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās 6. panta 1. punktu, ir jāinterpretē tādējādi, ka tādos apstākļos, kādi pastāv pamatlietā, kad Kopienas dizainparaugu tiesas, kas izskata prasību par pārkāpumu, starptautiskā jurisdikcija saistībā ar pirmo atbildētāju ir balstīta uz Regulas Nr. 6/2002 82. panta 1. punktu, bet saistībā ar otro atbildētāju, kas ir reģistrēts citā dalībvalstī, – uz šī 6. panta 1. punktu, lasot to kopsakarā ar Regulas Nr. 6/2002 79. panta 1. punktu, jo šis otrais atbildētājs ražo un piegādā pirmajam atbildētājam preces, ko pēdējais minētais pārdod, šī tiesa pēc prasītāja lūguma var izdot rīkojumus attiecībā uz otro atbildētāju par Regulas Nr. 6/2002 89. panta 1. punktā un 88. panta 2. punktā paredzētajiem pasākumiem, kuri attiecas arī uz šī otra atbildētāja rīcību, kas nav saistīta ar minēto piegāžu ķēdi un kuras apjoms skar visu Savienības teritoriju;
- 2) Regulas Nr. 6/2002 20. panta 1. punkta c) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka trešā persona, kas, nesaņemot ar Kopienas dizainparaugu piešķirto tiesību īpašnieka piekrišanu, tostarp ar savas tīmekļa vietnes starpniecību, izmanto šādiem dizainparaugiem atbilstošus preču attēlus, likumīgi tirgojot preces, kuras ir paredzēts izmantot kā tiesību, kas ir piešķirtas ar Kopienas dizainparaugiem, īpašniekam piederošu konkrētu preču piederumus, lai paskaidrotu vai ilustrētu šādi tirgojamo preču un minēto tiesību īpašnieka konkrēto preču kopīgu izmantošanu, veic reproducēšanas darbību “citēšanas” nolūkā minētā 20. panta 1. punkta c) apakšpunkta izpratnē un šāda darbība atbilstoši šai tiesību normai ir atļauta tiktāl, ciktāl ir ievēroti tajā paredzētie kumulatīvie nosacījumi, un tas ir jāpārbauda valsts tiesai;
- 3) Eiropas Parlamenta un Padomes 2007. gada 11. jūlija Regulas (EK) Nr. 864/2007 par tiesību aktiem, kas piemērojami ārpuslīgumiskām saistībām (“Roma II”), 8. panta 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka jēdziens “valsts, kurā izdarīts pārkāpums” šīs tiesību normas izpratnē norāda uz tās vietas valsti, kurā ir iestājies notikums, kas rada kaitējumu. Apstākļos, kad vienam atbildētājam tiek piedēvētas dažādas pārkāpuma darbības, kuras ir veiktas dažādās dalībvalstīs, – lai identificētu notikumu, kas rada kaitējumu, ir nevis jāatsaucas uz

katru iespējamā pārkāpuma darbību, bet ir visaptveroši jānovērtē minētā atbildētāja rīcība, lai noteiktu vietu, kurā ir veikta sākotnējā pārkāpuma darbība, kas ir rīcības, pret kuru tiek izvirzīti iebildumu, pamatā, vai kurā pastāv šādas darbības veikšanas risks.

[Paraksti]